

Afscheid nemen en kennismaken

De dokters van Thiel schudden vele handen

Na bijna 26 jaar huisarts in Rijen te zijn geweest, nam Dr. R. van Thiel (Sr) vorige week vrijdag met een drukbezochte receptie officieel afscheid van zijn patienten. Voor hen die dat nog niet hadden gedaan, was deze ontvangst bij 'Boerke Jacobs' tevens een mooie gelegenheid om kennis te maken met zijn opvolger Dr. R. van Thiel (Jr). De 'oude' dokter is blij dat zijn zoon die al ruim een jaar meedraaide, de praktijk per 1 februari over heeft kunnen nemen. "Heel prettig vind ik dat. Een overdracht van vader op zoon is toch veel leuker."

"Ik heb er de leeftijd voor. Het is mooi geweest" zegt de 62-jarige dokter van Thiel. Behalve de 26 jaar in Rijen heeft hij er ook nog zeven jaar als arts bij de luchtmacht op zitten. "Toen ik in 1967 afstudeerde was het vanzelfsprekend dat ik daar ging werken. Ik had mijn studie gedeeltelijk op kosten van de luchtmacht gevolgd, omdat mijn vader de opleiding niet kon betalen. Het was dus een soort van terugbetaling. De eerste vier jaar was ik als huisarts in Duitsland gevestigd. Ik behandelde er niet alleen de militairen maar ook de gezinnen en deed er bijvoorbeeld veel bevallingen en had apotheek aan huis. In 1971 kwamen we in Rijen wonen en heb ik nog drie jaar op de vliegbasis Gilze Rijen als chef geneeskundige dienst gewerkt. Maar ik miste het huisartsenvak en ben me in de omgeving gaan oriënteren. Toen er in Rijen een oudere huisarts om gezondheidsredenen wilde stoppen, heb ik een jaar als zijn assistent meegedraaid en daarna zijn praktijk voortgezet. Eerst met een partner, maar al vrij snel hebben we ons opgesplitst en zijn we zelfstandig doorgegaan." De eerste drie jaar hield Van Thiel praktijk in de Regentenstraat, daarna verhuisde hij naar de Tuinstraat en nu is de praktijk al jaren gevestigd in de Rector Buijselstraat.

Steeds omschakelen

Middelgroot noemt Van Thiel zijn praktijk, waarin hij heel wat patiënten heeft zien komen en gaan. "Hoeveel durf ik niet te zeggen. Maar je hebt zo'n dertig tot zestig patiëntencontacten per dag, dus kun je wel nagaan wat dat in 25 jaar betekent." Waarom hij huisarts geworden is? "Ik wilde arts worden omdat ik biologisch ingesteld ben. Op de middelbare school vond ik biologie het leukste vak en ik wilde van één soort levende wezens heel veel weten. Ik besloot geneeskunde te kiezen. Huisarts werd ik omdat specialisatie betekende dat ik nog langer aan de luchtmacht verbonden zou zijn. Maar bovendien kreeg ik in Duitsland het vak echt in de vingers en bleek ik het zo leuk te vinden dat ik niet anders meer wilde. Wat ik er zo bijzonder aan vind? Het bestrijkt alle gebieden van de geneeskunde. De patiënten komen bij jou voordat de specialist hen ziet. Jij maakt de schifting, je staat op de eerste lijn. Bovendien heb je heel veel verschillende contacten op een dag en dat maakt het werk erg afwisselend." Het moeilijke van het huisarts zijn, vindt Van Thiel het steeds om moeten switchen. "Het ene moment feliciteer je een gelukkige moeder met haar pasgeboren kind, het volgende ogenblik moet je een patiënt vertellen dat hij kanker heeft. Met je gedachten en je gevoelens moet je helemaal omschakelen. Wat ook heel moeilijk is, is stervensbegeleiding en euthanasie. De betrokkenen zijn wanhopig en jij moet de situatie beoordelen en voorbereidingen treffen. En wil je dat zorgvuldig doen, dan is dat veel maar ook heel droevig werk. Maar ook dat hoort bij het vak."

De morning-afterpil

Legio momenten zijn hem uit de afgelopen jaren bijgebleven, maar veel kan hij daarover, gezien zijn ambtsgeheim, natuurlijk niet kwijt. Een enkel verhaal wil hij wel vertellen. Van die

patiënt bijvoorbeeld die dwars door alles heen zijn afspraakspreekuur binnen kwam rennen met de boodschap: "Dokter ik heb kanker, de specialist heeft het gezegd". Van Thiel: "De man was zo overstuur dat ik besloot de specialist te bellen. En wat bleek? Die had hem gezegd dat de verschijnselen wel overeenkwamen met die van kanker, maar dat hij dat gelukkig niet had. De patiënt had echter het gevreesde woord horen vallen en verder helemaal niets meer. Gelukkig kon ik hem er wel van overtuigen dat er niets aan de hand was en met verende tred verliet hij de praktijk." Een echt grappig verhaal kan hij vertellen over één van zijn zondagsdiensten. "'s Morgens al vroeg stond er een jong stel voor de deur dat aangaf de dokter dringend te moeten spreken. Ze bleken voor de morning-afterpil te komen en waren bang dat, als ze tot maandag moesten wachten, ze te laat zouden zijn. Op mijn vraag wanneer de daad dan had plaatsgevonden, keek de jongeman op zijn horloge en zei: 'Acht minuten geleden'. Ik kon hen geruststellen. 'Oh, dan helpt die pil nog wel', heb ik gezegd."

Verder slapen

Zou hij het nog eens over mogen doen, dan zou hij meteen weer het vak van huisarts kiezen, daar hoeft hij niet over na te denken. Ook de nachtdiensten bijvoorbeeld doen daar niets aan af. "Natuurlijk worden die wat moeilijker als je ouder wordt, maar als je jong bent is niets je te veel. 22 jaar lang heb ik met veel plezier bevallingen gedaan en juist die komen op momenten dat je het niet verwacht." En zijn vrouw, die al die jaren naast haar eigen bezigheden altijd als achterwacht fungeerde, vertelt: "Het wordt wel een stuk rustiger nu die nachtdiensten wegvallen. Want wordt mijn man wakker, dan word ik het ook". Lachend: "En wordt hij niet wakker dan word ik het toch. Eén keer is het gebeurd, dat ik tegen hem zei: 'De telefoon gaat'. 'Dat is niet waar', zei hij en hij draaide zich om en sliep verder."

Gezond

Vorig jaar januari heeft hij de helft van zijn werk al aan zijn zoon overgedragen. "Zo werkt dat bij de Huisartsengroep Rijen (Hagro). Als vertrekkend arts draag je een kandidaat voor en de collega-artsen beslissen na een periode van meedraaien of die bij hen past. We hebben overigens toch een leuke groep huisartsen in Rijen. De samenwerking is heel goed en ik denk dat mijn zoon daar ook veel voordeel bij zal hebben." Volgens senior heeft Van Thiel junior er veel zin in en is hij echt ambitieus. Zelf vindt hij het toch wel een beetje moeilijk om afstand van de praktijk te nemen. Heel eerlijk zegt hij: "Soms overvalt me een leeg en melancholisch gevoel als ik eraan denk dat ik niet meer zal werken. Het is immers toch de afsluiting van een heel belangrijk deel van je leven." Maar de positieve gedachten over de toekomst overheersen. "We gaan eerst onze jongste zoon opzoeken die in Texas opgeleid wordt tot straaljagerpiloot voor de luchtmacht. We maken dan meteen van de gelegenheid gebruik om New York en Washington te bekijken. Daarna wil ik mijn hobby zweefvliegen actief gaan uitoefenen en eventueel wil ik nog een studie vergelijkende taalwetenschappen oppakken. Gelukkig zijn we gezond en kunnen we gaan en staan waar we willen. Dat geeft een heerlijk gevoel."

Patiënten en relaties die Dr. van Thiel (alsnog) een attentie aan willen bieden doen hem een groot plezier met een geldbedrag voor een project in het Panti Rapih Ziekenhuis in Yogyakarta, Indonesië. In dit ziekenhuis in het geboorteland van Dr. van Thiel, is een aantal bedden bestemd voor patiënten die te arm zijn om medische hulp te betalen. Giften kunnen overgemaakt worden op rekeningnummer 51.68.04.766 tnv R. van Thiel, ovv Project Panti Rapih.

Bron/Marielle van Hezewijk in Weekblad Gilze en Rijen, maart 1999

